

5.klases lielajā skolā...

Kā viena no mūsu skolas tradīcijām ir 5.klašu uzņemšana "lielajā skolā". Tas nozīmē apliecināt piederību gan savai skolai, gan jaunajiem klasebiedriem un audzinātājam. Tas ir viens no pirmajiem klases kolektīva saliedēšanas pasākumiem. Arī šogad šī tradīcija tika īstenota, tikai citādā formātā, ņemot vērā pandēmijas ierobežojumus valstī. Šogad akcents bija uz orientēšanos brīvā dabā, meklējot attiecīgos kontrolpunktus un risinot krustvārdu mīklas.

"Arī mēs, 5.b. klase, piedalījāties oktobra krustvārdu mīklas risināšanā, visi ļoti aizrāvās un centās mīklu atrisināt, izstaigājot visus nozīmīgos kontrolpunktus, tātad visiem ļoti patika. Bērni, domāju, labprāt vēl iesaistīsies šādos pasākumos, ja tādi tiks piedāvāti."

5.b klases audzinātāja I.Rumpe

Mūsu 5.e klase arī ir ļoti dažāda. Mums katram ir savs viedoklis, tādēļ piekto klašu iesvētības pasākumi šajā Covid laikā arī katram raisīja citādas domas un sajūtas.

Klases lielais vairums uzskata, ka "orientēšanās, kas notika pa visu Ķekavu bija ļoti interesanta, kā arī dotie uzdevumi bija interesanti" (L.Žukova, K.Sīga, R.Pačegonis, M.Ozoliņš).

Daži uzskata: "Bija interesanti! Man patika strādāt grupās un taisīt darbu! Es cīnījos ar savu grupu par klasi. Bija drusku grūti!" Tā domā G.Kučāne, M.Zolotovs, S.Jansons un citi.

Mums, protams, ir arī neapmierinātie, jo "mīklas nebija par Ķekavu un tās vietām, nepatīk orientēties, likās neloģiski" D.Jeronovičs, K.Kirilins

Taču E.Bemberei un O. Lapsai izdevās atrast kopsaucēju mūsu viedokļiem: "

Man ļoti patīk mācīties šajā skolā, un man patīk visi pasākumi kas te notiek. Šī skola ir ļoti jauka, daudz jauku skolotāju un ļoti interesantas stundas, orientēšanās sacensības arī bija diezgan interesantas, man tas bija labs komandas darbs."

5.e klases audzinātāja L. Jaunīte

5.a klase ir ļoti enerģiska un sprigana, tāpēc, lai arī šogad 5.klases tika uzņemtas pavisam citādi kā citus gadus, skolēni bija priecīgi un ar lielu azartu veica "Oktobra kustīgo mīklu", izskrienoties un vienlaicīgi iepazīstot Ķekavas apkārtni.

5.a klases audzinātāja I.Bērziņa

Sporto visa klase virtuālā atklāšana

Projektā "Sporto visa klase" mēs piedalāmies jau trešo gadu. Šajā projektā mēs mācāmies sadarboties vairāk nekā iepriekš.

Sports ir kļuvis par mūsu ikdienu! J Katru dienu pēc pusdienām jebkādos laikaapstākļos mēs spēlējam tautas bumbu. Lai arī ir šis vīruss, nekas mūs neapturēs sportot.

6. novembrī mēs piedalījāties projekta "Sporto visa klase" atklāšanā caur ekrānu. Mūsu skola ieguva balvu par aktīvāko skolu Latvijā. Direktorei Sandrai Pugovkai pasniedza balvu slavens autosportists Reinis Nitišs.

Pirmo reizi mēs piedalījāties projekta "Sporto visa klase" atklāšanā caur ekrānu, neskatoties uz to, ka mēs nebraucām uz pasākumu, mēs tāpat lieliski pavadījām laiku. Mēs dziedājām un dejojām "Bermudu divstūra" pavadībā.

MĒS ĻOTI GAIDĀM LAIKU, KAD VARĒSIM ATSĀKT SACENSTIES AR CITĀM KLASĒM.

Enija Dreijere, Kitija Lote Erķena, Alise Pumpura, Amēlija Enia Grīnberga, Paula Amēlija Dambeniece, Luīze Murāne, 5.c klase

Paldies visiem, kas rakstīja, fotografēja un atsūtīja! Tikai kopējā sadarbībā var tapt skolas avīze!

Avīzes redkolēģija:

Araminta Gurdziela, 12.a klase, Marta Varika, Santa Vaivare, Sabīne Kupluma, Linda Spalle, Ance Brīvlauka, Aleksandra Koliņa, Estere Grauze, Roberts Bērziņš —10. b klase, Marta Tarvāne —10.a klase

Rakstus lasīja un laboja skolotāja Daina Gžibovska

Visu kopā salika skolotāja Maiga Pigita

Zīmēja Marta Tarvāne, 10.a klase

Ķekavas vidusskolas avīze

Novembris, 2020

Redaktora sleja

"Koki ir piekusuši,

Kokiem atpūsties gribas,

Gribas, tāpat kā mums ..."

(Ā. Elksne.)

Kad caur kailajiem koku zariem svilpo vējš, skaidrs, ir pienācis tumšākais gada mēnesis novembris, saukts arī par Salnas vai Mārtaņa mēnesi. Tumšais laiks padara arī mūsu noskaņojumu drūmu, gribas mieru, siltumu.

Savukārt Latvijai tas ir svētku mēnesis, jo visi svarīgākie valstiskie notikumi notikuši tieši novembrī. Divas Latvijas valstij nozīmīgas svinamās dienas – 11. novembris, Lāčplēša diena, un 18. novembris, Latvijas Republikas proklamēšanas gadadiena, šo mēnesi padara īpašu.

"Sirds mana mājā Latvijā,

Tās dvaša vienmēr dodas līdz

Gadiem ritot brīvībā,

Svētku dziesma nerima tik drīz.

Mēs mūžīgi rokās sadevušies,

Skrējām pāri tūrumiem

Šodien, dziesmām ieskanoties,

Lepni ticam brīnumiem

Tas notika pirms 102 gadiem, kad cilvēku vēlmes, iespējas, pašaieliedzīgums, drošs un veiksmes sastājās vienā zvaigžņu parādē. Un notika brīnums – dzima jauna valsts – Latvija.

Šis drūmais laiks paņēmis līdzīgu no pavasara arī nejauko Covid – 19, kas absolūti izmainījis mūsu ierasto pasaules kārtību. Atkal esam nosacītā izolācijā, nevaram brīvi tikties, nākt uz skolu, smieties, plāpāt, apmainīties ar smaidiem klātienē. Tomēr, kaut arī viena daļa mūsu mācās attālināti, tas nenozīmē, ka esam aprobežojušies ar mājas sabiedrību un datoru, mieru un siltumu. Pēdējā mēneša laikā mūsu skolā ir notikuši vairāki interesanti notikumi. Par tiem tad arī mēs jums pastāstīsim!

Latvijai

Un, lai vēja brāzmas svilpojo,

Daudzina arī latvju vārdus

Mēs, tauta, ejam godājot,

Savus brāļus un savas māšas.

Mīlēsim mēs Latviju,

Tās visus skaistos gadalaikus,

Tās paugurus un kļavu lapas,

Tās mūžam pastāvošās dainas."

Araminta Gurdziela, 12.a klase

Valsts svētku nedēļa Ķekavas vidusskolā

Lai arī citādi nekā ieraksts, atzīmējam Lāčplēša dienu un svinēsim Latvijas valsts dzimšanas dienu. Šajā laikā atceramies un domājam par cilvēkiem, kuru drosme, bezbailība un dzīvības bija pamats brīvai Latvijai, lai tajā būtu es un mana ģimene. Šodien savu valsti un tautu stiprinām ar darbiem, ko darām ik dienu, un ar attieksmi pret to, ko darām.

Svinēsim svētkus šajā tumšajā laikā ar gaišām domām! Priecīgus svētkus ikvienā ģimenē!

Valsts svētku mēnesī esam saņēmuši skaistu dāvanu – Ķekavas vidusskolas jauno piebūvi. Plašās telpas ļauj mācību vidi iekārtot atbilstoši konkrētām vajadzībām – veidot mazākas vai lielākas grupas, strādāt individuāli. Skolēni iegūs arī divas iekārtotas atpūtas vietas katra stāva gaitenī. Ceru, ka drīz arī vecāko klašu skolēni varēs atgriezties skolā klātienē un pilnībā piepildīs jaunās telpas. Tajās plānots izvietot vidusskolas klases. Paldies visiem, kas piedalījās piebūves tapšanā.

Direktore Sandra Pugovka

Ir novembris. Latvijai nozīmīgs mēnesis ar atceres dienu, Lāčplēša dienu, 11. novembrī , kurā mēs izliekam sveces, lai ar gaismu apliecinātu, ka atceramies tos, kuri gāja un cīnījās par brīvu Latviju.

Mēs esam maza valsts un maza tauta, bet varam lepoties ar savas valsts valodu, karogu, ģerboni, himnu.

Šogad ir Latvijas Republikas proklamēšanas 102. gadadiena.

Rudenīgajā pastaigā Latvijas svētkos varbūt Jūs pagūsiet saķert vējā virpuļojošo pēdējo rudens lapu un aizdomāšieties par to, kur sākas un beidzas brīvās Latvijas ceļš, un vispār vai tam ir sākums, un kur tas beidzas?

Droši ejiet sev izvēlēto ceļu!

Priecīgus svētkus!

Direktores vietniece Regīna Eihmane

7.c klases skolēnu vēstules karavīram ierakumos Daugavas malā 1919.gada oktobrī

Sveiks, karavīr! Ir pagājis 101 gads, kopš lielinieku padzišanas no Latvijas, bet mēs neesam aizmirsuši to laiku, kad tikko dibinātā mazā Latvijas armija cīnījās par Latvijas brīvību pret lieliniekiem. Latvieši noturējās un kļuva vienoti kā nekad agrāk. Laikapstākļi nav daudz ko mainījušies, novembrī ir vējains un auksts. Kādi bija ikdienas notikumi Tavā dzīvē un Latvijā? Mani ikdienas notikumi saistās ar skolu un manu ģimeni.

Cik ilgs laiks bija vajadzīgs, lai Tu varētu sazināties ar saviem mājiņniekiem? Manā laikā jau ir telefoni, kuri var ietilpt Tavā kabatā un var piezvanīt kādam dažu sekunžu laikā, un var nosūtīt vēstuli bez citu cilvēku starpniecības, un otrs cilvēks vēstuli saņems dažu sekunžu laikā. Ir izdomāts arī internets- neredzama, nejūtama viļņu sistēma, caur kuru var iegūt informāciju par jebko un sazināties ar citiem, lai kur viņi atrastos.

Kā Tu toreiz dzīvoji? Es dzīvoju kopā ar savu ģimeni, kura par mani rūpējas un mani atbalsta.

Cik Tev bija gadu, kad Tu kļuvi par karavīru? Man ir 13 gadi.

Kas Tu bijī? Es šodien esmu skolēns.

Kas Tev bija svarīgs? Man svarīga ir mana ģimene, mana izglītība un laime. Mana laime šodien ir tā sajūta dienas beigās, kad viss ir izdarīts. Es apzinos, ka laime ir dzīvot brīvā valstī, kad apkārt nenotiek karš, tā ir laime, ka es sēžu istabā, siltā apģērbā, nevis ierakumos. Vai Tu vari iedomāties, ka mūsdienās jau ir transportlīdzekļi, kuri Tevi nogādās jebkur uz zemeslodes vienas dienas laikā, un ieroči, kuru spēku pat iedomāties nevar.

Kāda bija Latvija toreiz? Šodien Latvija ir mainījusies labvēlīgi, cilvēki un kultūra ir saglabājusies. Kādas dziesmas Jūs dziedājāt, par ko sapņojāt, par ko runājāt? Mēs skolās mācāmies vēsturi un Lāčplēša dienā godinām tādus varoņus kā Tu, ejam lāpu gājienā.

Tu esi Latvijas gods un lepnums. Es Tevi ļoti gribētu satikt un parunāt ar Tevi.

Leo Donis, 7.c klase

Labdien! Rakstu šo vēstuli, lai Tu zinātu, ka Tavas pūles nebija veltīgas. Es vēlos tev pateikties par to, ka es varu mierīgi dzīvot brīvā un neatkarīgā valstī. No manas istabas loga paveras skaists skats - tur pavisam nelielā vējiņā plīvo Latvijas karogs. Es vēlos pateikties par to, ka man nekad nav bijis jāpiedzīvo, kā tas ir – dzīvot nebrīvā valstī, par kuras varu cīnās šķietami daudz lielākas un spēcīgākas valstis. Lai arī par mūsu zemi cīnījās daudz lielākas un attīstākas valstis, to gars nebija spēcīgāks par Tavu. Paldies!

Lelde Bērziņa, 7.c klase

Sveiks, karavīr!

Rīt ir 2020.gada 11.septembris. Jau vairāk kā 100 gadi ir pagājuši kopš cīņas ar Pāvela Bermonta komandēto armiju. Jūs uzvarējāt, bet ko Jums tas prasīja? Varu tikai iedomāties ierakumus, nakts drēgnumu un šausmas, kas valdīja apkārt. Latvieši bija tik vienoti! Ikviens bija gatavs doties cīņā ar ienaidniekiem. Latvieša tēvzemes mīlestība ir apbrīnojama. Paldies Jums par Latviju, kurā nevalda krievi vai vācieši, bet mēs paši – latvieši. Kā pateicību visiem , kas cīnījās par Latviju, mēs svinam Lāčplēša dienu. Šajā dienā notiek lāpu gājieni. Arī manā dzīves vietā - Ķekavā – katru gadu notiek šis gājiens. Visi sapulcējas pie kultūras nama un dodas cauri ciematam uz Daugavas pusi. Parasti notiek arī koncerti, kuros dzied karavīru dziesmas . Man vislabāk patīk “Div dūjiņas gaisā skrēja”.

Tagad – 21.gadsimtā – mēs dzīvojam dadz labākos apstākļos, bet Vai mēs būtu gatavi cīņai ar ienaidniekiem? Vai mēs būtu tik vienoti?

Reinis Ķelle, 7.c klase

„Visa pasaule, manuprāt, vēl joprojām ir izbrīnā par corona vīrusa -19 izplatīšnos un tā rašanās veidu. Bet cilvēkiem ir labas zāles pret to – pielāgošanās spēja. [..] Tagad es saprotu, ko nozīmē būt tehnoloģiski izglītotam, ka mūsdienās jāprot apieties ar datoru, jo citādāk es nebūšu nekas .Mana laika plānošana un aktivitāšu ieviešana ir citādāka. Es zinu, kas man dienas laikā ir jāizdara, un es saplānoju to. Būtībā es esmu apradusi ar situāciju un pielāgojusies tai. ”

(Elvīra Ščucka 12.b)

„Bieži vien es aizdomājos, vai tiešām starp visiem 7 miljardiem pasaules iedzīvotāju esmu viena niecīga radība, vai arī dievs izvēlējās dot dzīvību uz šīs planētas tieši man, lai es spētu ko mainīt un dot guvumu cilvēcei.

Esot uz zemes, es izjūtu tās plašumu un izprotu to, ka tā man liek gan izjust sāpes, gan gandarījumu, gan arī mīlestību un pat naidu, bet tas viss ir tādēļ, lai es spētu kļūt par sevis paša labāko versiju, kādu cilvēki vēl mani nav redzējuši, kļūt par aizvien nozīmīgāku pasaules daļu.

Ikdienas ritmā mēs nedrīkstam pazaudēt sevi, mums ir jāvelta pietiekami daudz enerģijas sev un savai labklājībai, jo, ja visas jūtas un domas sniegsim citiem, tad paši nebūsim laimīgi.

Esot šajā pasaulē, mēs esam nemitīgā kustībā, katram no mums ir sava vieta un nozīme, tāpat kā pulksteņa mehānismam, gluži var teikt, ka es pakļaujos pasaulei un tā pakļaujas man, jo esmu daļa no šīs simbiozes. Bieži vien pasaule mūs pievīl un reizēm arī maldina, bet va(

(Roberts Reinharads Bergmanis 11.a)

„Pasaule – tā ir tikpat kā mana lielā māja, un šī mazā Latvija ir tikai viesistaba, kurā es uzturos visbiežāk. Ja es esmu atbildīgs par savu māju, tad man jābūt atbildīgam arī par pasauli, kurā es dzīvoju.

Katrs no mums, dzīvajām radībām, ir kāda pasaules daļa. Arī es esmu šīs pasaules daļa un par visu, ko es daru, esmu atbildīgs. Būtībā, kopš tā brīža, kad nācu pasaulē, es kļuvu par šīs pasaules daļu. Es esmu atbildīgs par katru savu soli, teikumu, skatienu, darbu, kā arī nedarbu. Viss, ko daru, nāk par labu vai par sliktu man, līdz ar to arī ģimenei, pilsētai, valstij un beigu beigās arī pasaulei..”

(Mārtiņš Avotiņš 11.a)

„Es dzīvoju šajā milzīgajā pasaulē, bet esmu tikai maza daļiņa no tās. Es esmu kā mazs mazītiņš puteklītis ar saviem sapņiem, fantāzijām, bailēm un priekiem. Katru dienu izdzīvoju savus panākumus un uzvaras, kļūdas un neveiksmes. Manas vēlmes un iegribas šajā pasaulē ne vienmēr ir īstenojamas un izpildāmas.

Ap mani šajā pasaulē ir mana mazā pasaulīte, kura sastāv no ģimenes un vides, kurā es ikdienā dzīvoju. Katru rītu satieku savus mīļos, eju uz skolu, kurā satieku klases biedrus, vēlāk dodos uz treniņu, kur esmu kopā ar draudzenēm un tad atkal vakarā esmu mājās pie saviem mīļajiem. Tāda ir mana pasaule, un es tajā..”

(Linda Paula Kudrjavceva 6.d)

Pirms kāda laika man šķita, ka es neko nespēju ietekmēt un nespēju izmainīt. Taču, izlasot šī gada radošā darba tematus, es aizdomājos, ka tikai es pati esmu atbildīga par savu rīcību, par savām sekmēm, par savu izturēšanos, par attieksmi pret ģimeni un līdzcilvēkiem. Kāda būšu es, tādi būs cilvēki man apkārt. Tā ir mana atbildība.

(Amanda Šonmane 8. a klase)

„Šis ir bijis traks gads, bet es neko nemainītu, jo no katras lietas vai notikuma mācos daudz. Kā piemēram, sāku iet foto kursus. Ar laiku sapratu, ka esmu laba fotogrāfe. Arī dejošanā gūstu prieku, tā mani nomierina, dejojot vienmēr pārdomāju, kas un kā notika pa dienu, ko varēja darīt citādi, kas labs ar mani ir noticis.”

(Linda 6.b klase

)

„Karantīnas laikā atradu sev jaunus hobijus, nobraucu 30 km ar velosipēdu, gāju laukā ar klasesbiedriem, kas dzīvo man kaimiņos. Iemācījos jaunas ēdienu receptes. Vairāk brīvā laika pavadīju ar ģimeni pie dabas krūts. Pozitīvais ir arī tas, ka sāku lasīt vairāk grāmatas un tuvāk iepazīnu pati sevi.”

(Alīse Santa 6.a klase)

„Latvijā ir atnācis vīruss. Daudziem tas nepatīk. Tas ir tāpat kā ar kukaiņiem. Varētu padomāt, ka visiem patīk kukaiņi. Daudzi domā, ka 2021.gads būs labāks, es ,protams, arī tā ceru.”

(Jorens 5.b klase)

"Man pasaule šķiet kā liela, apaļa zemeslode, kas reizēm ir draudīga un neprognozējama. Tajā es dzīvoju, staigāju un elpoju. Bedres un kalni, vieni mani gremdē, bet otri ceļ uz augšu. Neskatoties uz to, es vienmēr turpinu saglabāt mieru un ticēt labajam, jo uzskatu, ka tikai šādi var lietas mainīt uz labo pusi. (..) Neskatoties uz visu pasaulē apkārt notiekošo, ir svarīgi sevi saglabāt iekšējo mieru un labās domas. Kā arī pieņemt pasauli tādu, kāda tā ir, un ar saviem labajiem darbiem rādīt piemēru citiem. Mainies, un pasaule mainīsies ap Tevi!"

(Gaida Juškeviča)

Domrakstu konkurss

Katru gadu Ķekavas vidusskolā novembra mēnesī notiek skolas domrakstu konkurss, tā ir mūsu skolas tradīcija, ar ko ļoti lepojamos, arī šis gads nebija izņēmums. Kaut arī laiks ir visai sarežģīts, mēs visi ar to tikām galā.

Šī gada tēma bija pakārtota mūsu sarežģītajam laikam – "Notikumi, kas izmaina esošo pasaules kārtību". Protams – mēs visi zinām, kas ir šie notikumi, tomēr ne tikai Covid – 19 pandēmija ir tas, kas mūs apgrūtinā. Vairāk izskan vārdi "Atbildība", "Es – viens no". Tas liek mums saprast, ka mēs katrs esam daļa no savas ģimenes, savas skolas, savas Tēvzemes, savas Latvijas. Katram mums ir sava pasaule, un šī pasaule ir mums visiem. Mēs esam atbildīgi par to, kas notiek apkārt, jo mēs esam viens no.

Šogad domraksta temati arī aicināja skolēnus apzināties savu esību, savus pienākumus, apzināt savu pasauli, vietas un cilvēkus, kas mums apkārt.

Domrakstu konkursa uzvarētāji šogad ir:

Klase	Skolēna vārds, uzvārds
5.b	Rihards Grinhofs un Katrīne Reine
5.d	Evelīna Rosta un Laura Anna Priedīte
6.a	Evelīna Juškeviča un Alise Santa Jankovska
6.b	Linda Saviča un Kate Jauģiete
6.c	Kitija Cipkaite
6.d	Linda Paula Kudrjavceva un Karīna Krūmiņa
6.e	Estere Freināte un Sanija Strode
6.f	Līva Krauze un Keitija Damenauska
7.a	Patrīcija Judze, Rodrigo Berķis
7.b	Laura Sabule un Emma Stefensena
7.d	Adriāna Kuzmina un Līva Ščucka
7.e	Elza Žemaite un Osvalds Langišs

Klase	Skolēna vārds, uzvārds
8.a	Amanda Šonmane un Mārtiņš Dombrovskis
8.b	Elizabete Paula Erkena un Una Kidala
8.c	Paula Vjatkeviča, Emīls Vītiņš
8.d	Paula Zvaigzne, Niks Močuļskis
9.a	Linda Liepa, Vineta Otkova
9.b	Kitija Romanova un Gaida Juškeviča
9.c	Una Ušacka un Dārta Geasmane
9.d	Saulīte Laila, Kurts Balcevičs
10.a	Martins Brazovskis un Evelīna Rence
10.b	Linda Karole, Marta Varika
11.a	Roberts Reinharde Bergmanis un Mārtiņš Avotiņš
11.b	Ieva Drava un Roberts Kotāns – Pilāns
12.a	Emīlija Maldupa un Līga Friemberga
12.b	Dita Urpena un Elvīra Ščucka

Citāti no domrakstiem...

„Es sapņoju par pasauli, kurā saulīte mums uzsmaidītu biežāk, kurā viss būtu mierīgi, visi būtu laimīgi un apmierināti ar pastāvošo situāciju savā valstī un pasaulē. Cilvēki bez stresa varētu no rīta piecelties un doties uz darbu. Regulāri notiktu kultūras pasākumi, kurus varētu apmeklēt neierobežots skaits cilvēku. Mēs varētu ceļot un iepazīt citas valstis pasaulē. Tas izglīto cilvēku un paplašina zināšanu loku, jo tiek iepazīta citas valsts kultūra, tradīcijas un vēsture.”

(Marta Varika, 10.b)

„ Visi kopā mēs varam paveikt ļoti daudz, mēs pasauli varam radīt par labāku, skaistāku vietu, kur ikvienam ir viss, kas vajadzīgs: gan tiesības, gan kvalitatīvi dzīves apstākļi.(..) Ja mums nav cilvēku, kuri runā publiski par svarīgām tēmām, mums pašiem jāklūst par tādām.(..) Ir laiks izīst no rāmjiem un uzdrīkstēties darīt labo pat tad, ja esi viens.”

(Ieva Drava 11.b)

„Es zinu, ka mēs dzīvojam laikā, kurā nedrīkstam izrādīt vājības, jo tās tiks izmantotas pret mums. Bet es sapratu, ka man tās ir jārāda, jo tā es varēšu mācīties tās pārvarēt, līdzko tās vairs nebūs vājības. Par sevi var uzziņāt ļoti daudz, ja vien tam velta laiku, pacietību un uzmanību. Ikvienam ir jāsaprot, kāds ir viņa nolūks uz šī „ lidojošā akmens”, jo, kamēr cilvēks ir dzīvs, viņam vajag iemeslu eksistencei; nespēt to saprast ir tāpat kā būt mirušam.”

(Roberts Kotāns – Pilāns 11.b)

„Kurš ir teicis, ka rudens ir drūms? Man Tas saistās ar jaunu elpu, ar pārmaiņu sajūtām ne tikai manī, bet arī manā apkārtējā pasaulē. Patiesībā mēs visi esam dabas bērni, taču ne katrs to spēj atrast sevī. Es esmu atklājusi šo dabas bērnu sevī ar deju.. Mana stihija ir dejas. Nekad nebiju domājusi par dabas spēku līdz brīdim, kad pasaules notikumi mūs ir piespieduši iziet no telpām. Pirmo reizi jāvos dejas kustībām, vadoties pēc vēja, Daugavas un lapu skaņām. Šīs dabas skaņas man atvēra jaunas durvis uz savas pasaules iepazīšanu.”

(Dita Urpena 12. B)

11.novembris - Lāčplēša diena

Katru gadu mūsu skolas tradīcija ir Lāčplēša dienā veidot gaismas rakstus. Šogad latvju rakstu zīmes iedegās ne tikai pie sākumskolas, bet arī pie vidusskolas ēkas. Tā ir mūsu artava un pateicība tiem, kas ir atdevuši savas dzīvības par mūsu zemi.

Par gaismas rakstiem pie sākumskolas ēkas pūlējās 1.-4.klašu skolēni un viņu audzinātājas, bet pie vidusskolas ēkas gaismu rakstus iededza 5.-6.klašu skolēni un viņu audzinātājas.

Paldies par radīto svētku sajūtu!

Daina Ģžibovska,

Lāčplēša dienu šogad nācās atzīmēt neparastos apstākļos. Cilvēki nevarēja lielā skaitā pulcēties pie pieminekļiem, memoriāliem un nevarēja kopīgi iet lāpu gājienos, tāpēc nācās šo dienu atzīmēt citādi.

Gaismas akcija "Par Latvijas Brīvības cīņu varoņiem" aicināja "iedegt gaismu" privātmāju pagalmos un logos. Īpašu uzmanību saistīja Doles tautas namā katrā logā iedegtās svečītes, bija sarīkots neliels ugunskurs, pie kura varēja sasildīties tie, kuri bija ieradušies nolikt svečītes pie izveidotās Lāčplēša kara ordeņa stēlas.

Sajūta pie pieminekļa bija mājīga, jo nevienā brīdī cilvēku nebija daudz, tomēr visa vakara garumā tie nepārtraukti mainījās un līdz pasākuma beigām ar svečītēm bija piepildīta visa pieminekļa pakāje, kā arī abi koka statīvi, kuri bija uzstādīti netālu no pieminekļa. Daži entuziasti ar ģimenēm bija atnākuši līdz piemineklim ar lāpām, fotogrāfējās. Latviskā mūzika, kas skanēja visa pasākuma garumā, konstantā cilvēku plūsmā un siltās ugunīņu liesmas uzturēja omulības un svinīguma sajūtu.

Arī pie Ķekavas vidusskolas Lāčplēša dienas vakars nebija pilnīgi kluss. Ķekavas vidusskolas 5. un 6.klašu skolēni ar savām audzinātājām skolas priekšā no svečītēm bija izveidojuši dažādas latviešu rakstu zīmes, kas noteikti patīkami pārsteidza ikvienu garāmgājēju un radīja siltas sajūtas.

Aleksandra Koliņa,

Roberts Bērziņš,

10.b klase

Intervija ar Ķekavas novadpētniecības muzeja vadītāju, bijušo Ķekavas vidusskolas vēstures skolotāju Ināru Rumbinu

Šobrīd valstī ir noteikti ierobežojumi, visiem zināms, ka kultūra cieš visvairāk. Kā šajos apstākļos darbojas muzejs?

Vispirmām kārtām cenšamies ievērot visus valstī noteiktos drošības pasākumus, lai muzejs būtu droša vieta mūsu apmeklētājiem. Dezinfekcijas līdzekļi ir katrā stāvā. Šobrīd mēs esam atvērti apmeklētājiem. Pieņemam skolēnus no vienas klases un nodarbības laikā viņus vēl dalām divās grupās.

Šajā laikā daudz aktīvāk strādājam ar sociālajiem tīkliem. Muzeja Facebook vietnē cenšamies bieži likt informāciju par muzeju, kā arī ievietojam muzeja krājuma priekšmetu bildes un nelielus stāstiņus par tiem. Pavasarī aicinājam piedalīties fotogrāfiju konkursā. Arī tagad ir jauna ideja konkursam un citām aktivitātēm. Aicinu sekot mums līdz.

Cik ilgi Jūs strādājat Ķekavas novadpētniecības muzejā?

Muzejā es strādāju jau 17 gadu. Savas muzejnieka gaitas sāku Latvijas Nacionālajā vēstures muzejā.

No 10.novembra muzejā var apmeklēt izstādi "Latvijas Neatkarības karš. 1918.-1920.", kas tajā ir īpašs?

Tā ir ceļojošā izstāde no Latvijas Kara muzeja. Autors ir Latvijas Kara muzeja Starptaru vēstures nodaļas vēsturnieks K. Pildīņš.

Izstādē vispārīgi un saprotami parādīta Latvijas atbrīvošanas gaita no ienaidnieku karaspēkiem Kurzemē, Vidzemē, Zemgalē un Latgalē nozīmīgākajos Latvijas Neatkarības kara posmos, ieskicētas galvenās personas un notikumi. Izstādē redzamas Latvijas Kara muzeja krājuma fotogrāfijas un dokumenti par attiecīgo vēstures periodu.

Savukārt Ķekavas muzejs piedāvās skolēniem ne tikai iepazīties ar izstādi, bet arī aktīvi līdzdarboties un pieminēt mūsu novada Lāčplēša Kara ordeņa kavalierus.

Protams, to visu varēsīm darīt, ievērojot piesardzības noteikumus, kādi būs tajā brīdī valstī noteikti.

Ko Jums kā vēsturniecei nozīmē 11. un 18. novembris?

Man kā vēsturniecei ir ļoti žēl, ka, mainoties varām, tika izsvītroti un dažādi interpretēti daudzi nozīmīgi Latvijas vēstures notikumi, bet priedē tas, ka tomēr pienāca laiks, kad mēs atgūvām savu valsti, ka varam lepni pacelt savu karogu un dziedāt savu himnu. Tāpēc šodien ir svarīgi atcerēties, pieminēt un godāt tos, kuri atdeva to, kas katram dots tikai vienu reizi - savas dzīvības. Ir svarīgi zināt savas Dzimtenes vēsturi un izprast to pasaules vēstures kontekstā.

Ko jūs novēlētu saviem apmeklētājiem un interesentiem šajā svētku tuvošanās laikā?

Ķekava laiku lokos...

Intervija ar Ķekavas novada domes priekšsēdētāja otro vietnieku Valtu Variku un skolas sociālo pedagogu Dainu Šulci

Ķekavas ciemata izveide jau aizsākās tālajā 1969. gadā, kad tika izveidots Ķekavas kolhozs. Ciemats ir izaudzis par teju pilsētu, ko grib Ķekavai piešķirt 2022. gadā. Kā Ķekava ir mainījies gadu gaitā Jūsu dzīves periodā?

Valts Variks

Ķekava tiešām ir mainījies, bet daudz kas no manas bērnības vēl joprojām ir saglabājies. Kopš 2009.gada Ķekavas vārds ir veselam novadam, kurā apvienots Ķekavas pagasts, Daugmales pagasts un Baložu pilsēta. Manā bērnībā Ķekavā bija divas nozīmīgas organizācijas – kolhozs "Ķekava" un putnu fabrika "Ķekava". Tāpēc arī Ķekavas ciemats ir veidojies kā kolhoza ciemata daļa (tā saucamā "Vecā Ķekava") un putnu fabrikas ciemata daļa. 2021.gadā Ķekavas novadam paredzēts pievienot Baldones novadu, visā Latvijas teritorijā nākamajā gadā tiks apvienoti daudzi novadi. Un tiešām 2022. gadā Ķekavas ciematam paredzēts piešķirt pilsētas statusu. Tas saistīts ar ievērojamo iedzīvotāju skaita palielināšanos.

Daina Šulce

Ķekavas izaugsmi no 20. gs. beigām līdz šodienai es varētu salīdzināt kā melnbalto filmu toreiz un krāsaino šodien. Šodien mācības notiek gaišās, plašās telpās sākumskolā, vidusskolā, Gaismas tiltā, par to kādreiz varēja tikai sapņot. Vienīgā sportošanas iespēja bija skolā un āra sporta laukumā, tagad grūti pieņemt lēmumu, ko trenēšos, jo ir gandrīz visi piedāvājumi un pat sporta skola un peldbaseini. Jā, dejojot un dziedājot gribētāji varēja sevi pilnveidot, jo kultūra bija augstā līmenī gan skolā, gan kultūras namā. Šodien lepojami ar mūzikas un mākslas skolu.

Kādreiz, ja vajadzēja kaut ko vairāk nopirkt par maizes klaipu, bija jābrauc uz Rīgu. Šobrīd daudz un dažādas preces varam iegādāties tepat, Ķekavā. Ir jau aizmirsies, ka veikalu plaukti bija patukši, preces bija jāmeklē pa „blatu”, piemēram, mandarīnus varēja nopirkt tikai uz Ziemassvētkiem. Daudz gājām kājām, kuriem laimējās, tie brauca ar padomju vieglajām automašīnām. Mobilais telefons vai dators mums bija svešvārdi, mājās bija parastie telefona aparāti.

Ar ko Jums saistās Ķekava?

Valts Variks

Ķekava man saistās gan ar bērnības gaitām, gan skolas gadiem, draugiem, deju kolektīvu un kori. Ar pirmo darbavietu Rīgas HES, kas daļēji atrodas Ķekavas teritorijā. Protams, ļoti nozīmīgs bija laiks, kad pildīju Ķekavas novada domes deputāta un priekšsēdētāja pienākumus. Tad bija iespējams Ķekavā veikt vairākus uzlabojumus. Piemēram, jaunās Ķekavas sākumskolas nepieciešamības pamatošanu un pierādīšanu, sporta kompleksa būvniecības organizēšanu. Liels prieks par Ķekavas parka izveides uzsākšanu un Ķekavas upītes kā ciemata vērtības akcentēšanu, kā arī "Jauno ideju centra", ceļu un ielu tehnisko projektu izstrādes organizēšanu. Tajā laikā arī tika veikta vecās, sarkanās skoliņas pārprojektēšana par mākslas skolu, kas vēl nav realizēta.

Un mans pirmais reālais devums Ķekavai bija atpūtas vietas, pie Dambiša, atjaunošana 2010. gadā.

Ķekava man saistās arī ar svarīgiem vēsturiskiem notikumiem, īpaši tos atceros šajā valsts svētku laikā. Piemēram, Nāves salas notikumi un viena no pirmajām latviešu strēlnieku uzvarētājām kaujām Plakanciemā.

Daina Šulce

Ķekava man saistās ar jaunības degsmi, ar drosmi, enerģiju, draudzību, sadarbošanos, laimi un ģimeni, ar nenogurstošu darbošanos, nesavtīgu palīdzības organizēšanu un patriotismu. Būtībā Ķekava ir visa mana dzīve. Ķekavu es saucu par savu no 1980. gada, kad uzsāku strādāt Ķekavas kolhozā. 1990. gadā apprecējos, ir izaudzināti un izskoloti četri bērni. Ģimenē vienmēr godā ir turēts darba tikums, dzimtas tradīcijas, vecāki, vecvecāki, savas zemes mīlestība, patriotisms un rūpes vienam par otru.

Ķekava vēl man saistās ar brīnišķīgiem draugiem, darba biedriem, līdzilvēkiem un fantastiskām dzīves mācībstundām. Tā ir neatsverama pieredze, ko par naudu nekad nevar nopirkt. Ir bijis gan daudz gaišu un priecīgu brīžu, gan daudz jāstrādā par niecīgu atalgojumu, gan jāsamierinās ar netaisnību un nodevību, gan jāsamierinās, ka visam nepietiek, gan kā brīnums jāpieņem līdzilvēku atbalsts.

Vienmēr esmu iestājies par aktīvu pilsonisko nostāju. Kopā ar ģimeni piedalījos Baltijas ceļā, atbalstīju kolhoznieku piedalīšanos Barikādēs.

Šobrīd man Ķekava saistās ar vidusskolu un es lepojos, ka esmu daļiņa no šī lielā kolektīva.

Ko Jūs domājat par jaunāko paaudzi, kas dzīvo Ķekavā, proti, Ķekavas jauniešiem?

Valts Variks

Ķekavas jaunieši ir daudzpusīgi, ar dažādām interesēm. Skolēnu skaits ir ļoti palielinājies, šobrīd Ķekavas vidusskolā vien izglītību iegūst vairāk nekā 1400 skolēnu. Kādreiz jaunieši visi viens otru pazina, bet tagad jauniešu skaits ir tik ļoti palielinājies, ka zināt visus nav iespējams. Tāpēc jauniešiem ir jānovērtē draudzības, ko viņi iegūst šajā dzīves periodā.

Atceros savu skolas laiku. Vai šodienas jaunieši varētu iedomāties, ka mācību gads būtu jāuzsāk, divas nedēļas strādājot lauku darbus kolhozā? Mūsdienās jauniešiem ir lielākas iespējas mācīties un apmeklēt profesionālās ievirzes skolas. Es apbrīnoju jauniešu lielo interesi un sasniegumus sportā, mūzikā un mākslā.

Daina Šulce

Es priecājos un esmu lepna par mūsu jauniešiem. Viņi ir zinātkāri, radoši, drosmīgi, ar savu viedokli, ambīcijām, ar uzdrīkstēšanos. Šobrīd strādājot Ķekavas vidusskolā par sociālo pedagogi, varu sniegt atbalstu tiem jauniešiem, kuriem ir grūtāk rast motivāciju, lai mācītos, lai virzītos uz izaugsmi.

Man patīk vērot, kā viņi veidojas, plaukst un iet savu ceļu. Šodien jauniešiem ir milzums daudz izaicinājumu un arī iespēju. Ir jānotic sev, es varu. Ja neticēsi, tad nekad neuzzināsi, uz ko esi spējīgs. Ir daudz jāstrādā, lai no dimanta izveidotu brīliantu, kas mirdz. Tu vari nemirdzēt, bet, izdarot šādu izvēli, apzod ne tikai sevi, bet arī visus pārējos, sabiedrību, kura varētu tavu mirdzumu baudīt.

Latvijas nākotne ir šodienas jauniešu rokās. Es ticu, ka šodienas jauniešiem ir pietiekami daudz pilsoniskās drosmes, arī patriotisma, un viņi sargās mūsu valsts demokrātiju un neatkarību nākotnē, un veidos tās izaugsmi.

Vai Jums patīk dzīvot Ķekavā?

Valts Variks

Man patīk dzīvot Ķekavā. Satikt pozitīvus cilvēkus, smelties spēku pie Daugavas, apkopot domas pie Ķekavas upītes un priecāties par Ķekavas zaļo rotu – kokiem.

Daina Šulce

Jā, man patīk dzīvot Ķekavā. Ir patīkami dzīvot vietā, kur radīti visi apstākļi, lai augtu. Tiek risināti jautājumi par infrastruktūras uzlabošanu, vides sakārtošanu, ceļiem, izglītību, pakalpojumiem, sniegts atbalsts uzņēmējiem. Ir padomāts par visu paaudžu cilvēkiem. Iespējams, tieši tāpēc daudzi izvēlas Ķekavu kā nākošo dzīvesvietu.

Ko Ķekavā varētu uzlabot?

Valts Variks

Ķekavā varētu ierīkot centrālo laukumu, kur svētku dienās ar godu uzvilktu karogu. Šajā svētku laikā tur pulcētos Ķekavas iedzīvotāji, lai kopā atzīmētu 18. novembri un citus nozīmīgus svētkus.

Ķekavā un tās apkārtnē jācenšas saglabāt pēc iespējas vairāk koku, tomēr bieži tas rada domstarpības ar būvniekiem.

Es vēlētos Ķekavā attīstīt ūdens sportu. Ir iecere Daugavas krastā izveidot airēšanas bāzi, lai airēšanas sports Ķekavas novadā tiktu plaši attīstīts. Varētu ātrāk realizēt viziju par veloceliņu no Ķekavas uz Rīgu. Es pats un liela daļa Ķekavas iedzīvotāju pilnīgi noteikti izmantotu šo veloceliņu.

Vēl mans sapnis ir izveidot plašu, brīvi pieejamu, labiekārtotu teritoriju Daugavas krastā, pie Ķekavas upītes ietekas. Pirmie soļi šīs idejas īstenošanai jau ir veikti.

Vēl Ķekavā nepieciešams uzbūvēt lielāku sporta stadionu, atjaunot Ķekavas vidusskolas vecā korpusa ārējās fasādes un izremontēt otrā un trešā stāva gaitenbus, kā arī labiekārtot teritoriju ielejā aiz skeitparka. Vēl vajadzētu realizēt Ķekavas parka izstrādāto projektu, uzturēt Ķekavas vidusskolas salidojuma tradīciju.

Ķekava ir piesātināta ar dažādas izglītības iegūšanas iespējām un daudz brīvā laika pavadīšanas iespējām. Varbūt mums pašiem ir jāklūst aktīvākiem un darīt grībošākiem. Varbūt jaunieši varētu iedzīvotājiem kādu labdarības aktivitāti – sadarbībā ar novadu sakopt kādu

Daina Šulce

Ķekava ir piesātināta ar dažādas izglītības iegūšanas iespējām un daudz brīvā laika pavadīšanas iespējām. Varbūt mums pašiem ir jāklūst aktīvākiem un darīt grībošākiem. Varbūt jaunieši varētu iedzīvotājiem kādu labdarības aktivitāti – sadarbībā ar novadu sakopt kādu atpūtas teritoriju (Ķekaviņas krastu), atbalstīt kādu ģimeni, vienaudzi, vecu cilvēku, aktualizēt sabiedrībā vides jautājumus utt.

Šajā laikā mēs katrs vēlreiz un vēlreiz varam pārdomāt, ko mēs katrs darām vai ko mēs varētu darīt savu līdzilvēku, savas Ķekavas, savas tautas, valsts labā. Novembris ir gaismas mēnesis visai latviešu tautai. Tas ir gaismas mēnesis, ko radām mēs paši.

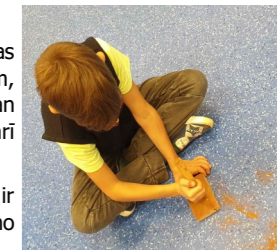
Intervēja Marta Varika, Santa Vaivare, Linda Spalle, Sabīne Kupluma, 10.b klase

Labās prakses piemērs

4.klases pēc Kompetenču pieejas programmām ar lielu interesi uzsākušas mākslas jomas un dizaina jomas projektus. 4.e klasei ar masku gatavošanu gāja diezgan grūti - viss jāpaveic pašam, dažreiz turpinot pēc stundām, arī starpbrīžos. Daži skolēni tēlā iejutās ne pa jokam. Toties kokapstrāde patika un aizrāva visus - gan zēnus, gan meitenes. Slīpēšana, pulēšana, iededzināšana kokā, arī emblēmas izstrāde un naglošana likās interesanta.

Skolēni atzina, ka lielāku gatavu darbu veidošana ir interesantāka un noderīgāka. Tamborēt esam iecerējuši no vecajiem krekliem paklājiņus suņu patversmei.

4.e klases skolotāja Anda Tauriņa